

जेनजीको डरले फेसबुकमा राजीनामा लेख्ने भ्रापाका ८ जना एमाले कार्यकर्ताको पद चैट

भ्रापा(प्रस) । जेनजी आन्दोलनका बेलामा सामाजिक संजालमा राजीनामा लेख्ने भ्रापाका ८ जना एमालेका जिल्ला स्तरीय कार्यकर्तालाई पार्टीले निलम्बन गरेको छ । नेकपा एमाले र तत्कालीन प्रधानमन्त्री केपी ओलीलाई लक्षित गरेर जेनजी आन्दोलन गरिएपछि जोगिन धेरैले एमालेबाट राजीनामा दिएको घोषणा गरेका थिए । तीमध्ये ८ जना जिल्ला स्तरीय कार्यकर्ता पहिलो चरणको निलम्बनको कारवाहीमा परेका हुन् । त्यस किसिमको कारवाहीमा पर्नेमा बाह्रदशी गाउँपालिकाका अध्यक्ष तथा पार्टीका जिल्ला सदस्य देवेन्द्र चम्लागाई, शिवसताक्षी नगरपालिका वडा नं ५ का वडा अध्यक्ष तथा जिल्ला सचिवालय सदस्य सिक्किन पासवान पनि छन् । त्यसबाहेक दमक घर भएका जिल्ला सचिवालय सदस्य महेश धिमिरे , शिवसताक्षी ठेगाना भएका जिल्ला सदस्य अभिनवहादुर कार्की , बिर्तामोड ठेगाना भएका जिल्ला सदस्य विदुर तिवारी , बाह्रदशी ठेगाना भएका जिल्ला लेखा कमिटी सदस्य घनेन्द्र ढकाल , गौरादह ठेगाना भएका जिल्ला विभाग सदस्य विनोद अधिकारी र दमक ठेगाना भएका जिल्ला विभाग सदस्य सन्तोष दुलाल रहेका छन् ।

भदौ २३ र २४ गते भएको आन्दोलनका बखत जिल्ला कमिटीको जिम्मेवारीमा रहेका ती कार्यकर्ताहरूले पार्टीको जिम्मेवारीलाई बिरसिएर आन्दोलनलाई मलजल हुने गरी सामाजिक संजालमार्फत पार्टी र पार्टी नेतृत्वको विरुद्धमा अभिव्यक्ति दिएकाले जिम्मेवारीबाट निलम्बन गर्ने निर्णय गरिएको एमाले जिल्ला कमिटी भ्रापाले जनाएको छ । जिल्ला

निर्णय लिन सम्बन्धित कमिटीहरूलाई जिल्ला कमिटीले निर्देशन दिएको छ । त्यस्तै माथिल्लो कमिटीका जिम्मेवारीमा रहेका नेता कार्यकर्ताको हकमा सम्बन्धित कमिटीलाई जिल्ला कमिटीको तर्फबाट अनुशासनको कारवाही गर्न सिफारिस गर्ने निर्णय गरिएको छ । यसैबीच लागूऔषधको कारोवारमा संलग्न भएर कारवाहीमा परेका जिल्ला कमिटी सदस्य राजेन्द्र पन्थाकलाई

राजीनामा दिएको घोषणा गरेका थिए । बाह्रदशी गाउँपालिकाका अध्यक्ष चम्लागाईले एमाले बाह्रदशी गाउँ कमिटीलाई संबोधन गरी आफू एमालेको साधारण सदस्यसमेत नरहने गरी सबै जिम्मेवारीबाट अलग भएको घोषणा गरेका थिए ।

त्यस्तै कमल गाउँपालिकाकी उपाध्यक्ष प्रमिला न्यौपाने तिवारीले एमालेको कुनै पनि पद र पालिकाको उपाध्यक्ष पदबाट समेत राजीनामा दिने निर्णय गरेकी थिइन् । त्यस्तै कनकाई ३ का वडाध्यक्ष युवराज चम्लागाईले एमाले पार्टी र वडाध्यक्ष पदबाट राजीनामा दिएको घोषणा गरेका थिए । एमालेका सदस्य तथा कनकाई माध्यमिक विद्यालयका व्यवस्थापन समिति अध्यक्ष चन्द्रप्रसाद प्रसाईले दुबै पदबाट राजीनामा दिएको घोषणा गरेका थिए । त्यस्तै एमाले जिल्ला कमिटी सदस्य किशोर भट्टराईले २०६४मंसिर ४ गते लिएको सञ्ज्ञित सदस्यता फिर्ता गर्दै कुनै पनि पार्टीको सदस्यता नलिने घोषणा गरेका थिए । त्यस्तै बाह्रदशी वडा नं ३ का वडा सदस्य हेमलाल दाहालले एमाले पार्टी परित्याग गरेका थिए भने मेचीनगर १ मा एमालेबाट निर्वाचित वडा सदस्य शान्ताकुमार न्यौपानेले पनि अब कुनै पनि पदमा नरहने घोषणा गरेका

थिए । त्यस्तै कनकाई ७ का पत्रकार रामप्रसाद निरौलाले एमालेसहित यसको जनवर्गीय संगठन प्रेस चौतारी नेपालको साधारण सदस्यसमेत नरहने बताएका थिए । त्यस्तै अनेरास्ववियुका बलराम गिरीले पनि पार्टी र संगठनमा नरहने घोषणा गरेका थिए भने बिर्तामोडका युवराज निरौला , टहलदास ओली , लक्ष्मीप्रसाद धिमिरे , गंगादेवी ओली , डिल्लीमाया आचार्यलगायतले पनि एमाले परित्याग गरेको जनाएका थिए ।

जेनजीको आन्दोलनपछि नेपाली कांग्रेसका कार्यकर्ताहरूले पनि राजीनामा दिएको घोषणा गरेका थिए । नेपाली कांग्रेसका भ्रापा गाउँपालिका सभापति सागिरथप्रसाद गणेशले सामाजिक संजालमार्फत राजीनामा दिएको घोषणा गरेका थिए । त्यसैगरी नेपाली कांग्रेसका जिल्ला सदस्य ठोमनाथ नेपाल र भ्रापा गाउँपालिका वडा नं १ का सभापति रुपलाल गणेशले पनि राजीनामा दिएका थिए । त्यस्तै नेकपा एमाले वडा नं १ का अध्यक्ष धनश्याम गणेशले पनि राजीनामा दिएको घोषणा गरेका थिए । त्यसबेला राजीनामा दिएकाहरू नैतिकताविहीन भएर अहिले छोडेको जिम्मेवारीमा फर्किएका छन् ।

दाजुभाइ दिदीबहिनीहरूको पुनर्मिलनको अवसर तिहार

• लक्ष्मी उप्रेती

दशैपछिको दोस्रो महान चाड तिहार नेपालीको घरआँगनमा आइसकेको छ । हिन्दूहरूको महान चाड वडादशै पछिको अर्को ठूलो चाड तिहार शनिबारबाट घर-घरमा भित्रिसकेको छ । उज्यालोको पर्वका रूपमा चिनिने नेपालीहरूको दोस्रो ठूलो चाड तिहारलाई यमपञ्चक पनि भनिन्छ ।

पाँच दिनसम्म मनाइने र यमराज जोडिएका हुँदा यो पर्वलाई यमपञ्चक भनिएको शास्त्रमा उल्लेख छ । पाँच दिनसम्म मनाइने यमपञ्चकमा यमराजले आफ्नी बहिनी यमुनाका घरमा आतिथ्य ग्रहण गरेको हुनाले पनि यी पाँच दिनलाई यमपञ्चक भनिएको हो भन्ने विश्वास छ । यमपञ्चकमा क्रमशः काग, कुकुर, गाई, लक्ष्मी, गोवर्धन पर्वत र भाइ पूजा गरिन्छ । पिड खेल्ने, दीपावली गर्ने र देउसीभेलो खेल्दै सेलरोटी आदि मिष्ठान खार्ने रमाइलो गरी मनाउने चाडका रूपमा तिहारलाई हेर्ने गरिन्छ ।

तिहारको अवधिमा यमराजले आफ्नी बहिनी यमुनाकहाँ पाँच दिनसम्म बसेर भाइटीका लगाएको मान्यता छ । तिहार दाजुभाइ दिदीबहिनीहरूको पुनर्मिलनको अवसर पनि हो । यो चाडले मानव तथा पशुबीचको प्रगाढ सम्बन्धको चित्र प्रस्तुत गरेको छ भने अर्कातिर दाजुभाइ तथा दिदीबहिनीबीचको आत्मीय र पवित्र स्नेह एवम् सम्बन्धलाई पनि प्रष्ट पारेको

टीका लगाइमार्ने दाजुभाइ पश्चिम र लगाइदिने दिदीबहिनी पूर्व फर्कनुपर्ने र साइतमा टीका लगाउन नभ्याउनेहरूका लागि दिनभरि टीका लगाउन सकिने समितिले जनाएको छ । तिहारमा मानव जीवनसँग गाँसिएका कुकुर, काग, गाई, गोरु आदिको पूजा गरिन्छ भने गोवर्धन पर्वतको पूजा पनि गरिने भएकाले पनि तिहार प्रकृतिसँग नजिक हुने पर्व भएको पण्डित टिकाप्रसाद खनाल बताउँछन् ।

तिहारको दोस्रो दिन समाचार र सूचनाबाहक कागको पूजा गरिन्छ । कागलाई मीठा मीठा खानेकुरा दिइन्छ । यो पर्व कार्तिक कृष्ण त्रयोदशीका दिन पर्दछ । कागको पूजा गरी काग तिहार मनाउने गरिएकालाई यस दिनलाई काग तिहार पनि भनिन्छ । यसको पूजा गर्नुका थुप्रै कारण छन् । कागलाई यमराजको सन्देश सुनाउने यमदूतका रूपमा पनि लिइन्छ । काग यमराजको अत्यन्त प्रियभक्त भएकाले पनि यस दिन कागको पूजा गरी काग तिहार मनाउने गरिएको धार्मिक विश्वास रहेको ज्योतिषी पण्डित एकराज वांशष्ठ बताउँछन् ।

कार्तिक कृष्ण चतुर्दशीका दिन कुकुर तिहार मनाइन्छ । कुकुर तिहार यमपञ्चकको दोस्रो दिन हो । यो दिनलाई नरक चतुर्दशी पनि भनिन्छ । कुकुरलाई यमदूतका रूपमा पनि लिइन्छ । कुकुर यमराजको अर्को प्रियभक्त हो । कुकुरलाई आज्ञापालक एवम् रक्षक जनावरको रूपमा लिइन्छ । विभिन्न अपराध

छ । यो चाड शनिबारबाट हाम्रो गाउँघर र शहर बजारमा भित्रिसकेको छ । हाम्रो मौलिक चाड तिहारको पाँच दिन घरको ढोकामा तेल हाल्ने र सौंभ दियो बत्ती बालेर फिलीमिली बनाउने गरिन्छ । त्यसकारण पनि तिहार भित्रिएलगत्तै गाउँघरमात्र होइन, शहर बजारहरू फिलीमिली बत्तीले सजिएका छन् । अर्थात तिहार लागेसँगै राजधानी काठमाडौँलगायत प्रमुख शहरहरू फिलीमिली बत्तीले सजिन शुरु भएका छन् ।

हरेक वर्ष कार्तिक कृष्ण त्रयोदशीदेखि कार्तिक शुक्ल द्वितीयासम्म मनाइने यो पर्व यमराज र उनका दूतहरूको पूजा गरेर मनाइन्छ । तिहारको पहिलो दिन भगवान् धन्वन्तरीको जन्म भएको हुनाले यस दिनलाई धन्वन्तरी जयन्ती पनि भनिन्छ ।

नेपाल पञ्चाङ्ग निर्णायक विकास समितिका अनुसार शनिबार धन्तेरस र यमदीपदान, आइतबार काग तिहार र धनवन्तरी जयन्ती,(सूर्योदयकालमा त्रयोदशी तिथि परेकाले काग तिहार आइतबार मनाइनेछ) सोमबार कुकुर तिहार र लक्ष्मीपूजा, (बिहान कुकुर तिहार र रातमा औँसी तिथि परेकाले सौंभमा लक्ष्मीपूजा एकै दिन परेको हो ।) मङ्गलबार तिहारको कुनै पर्व परेको छैन । बुधबार गाईपूजा, गोवर्द्धन पूजा, म्ह पूजा (आत्मपूजा) तथा नेपाल संवत् ११४६ को नयाँ वर्ष प्रारम्भ, बिहीबार भाइटीका (किजापूजा) र भाइटीकाको साइत बिहान ११:३९ बजे रहेको छ ।

गर्ने अपराधीहरू पत्ता लगाउने काममा तथा अध्ययन अनुसन्धान गर्ने कार्यमा पनि हिजोआज कुकुरको प्रयोग गरिन्छ । कुकुरले घरको रेखदेख तथा मानिसलाई सहयोग गर्दै आएको छ । त्यसैले कुकुर तिहारमा कुकुरलाई पूजा गरी मनाउने गरिएको छ ।

तिहारमा गाईको पूजा गरिन्छ । गाई नेपालको राष्ट्रिय जनावर हो । यति मात्र होइन, गाईलाई देवीका रूपमा पनि पुज्ने गरिन्छ । गाईलाई लक्ष्मीको प्रतीक मानिन्छ । गाईपूजा र लक्ष्मीपूजा एकैदिन मनाइन्छ । यसदिन सौंभमा घर-घरमा दीपावली गरिन्छ भने बेलुका भैलो खेल्ने चलन छ ।

गाईको गहुँत र गोबर पनि हिन्दू धर्ममा पवित्र छ । यसर्थ पनि कुनै पनि धार्मिक वा सामाजिक संस्कार गर्नुअघि गाईको गोबरले घरआँगन लिपपोत गर्ने, गाईको गहुँत सबैतिर छर्केर आफ्ना घर, कोठाचोटा पवित्र तुल्याउने हिन्दूहरूको संस्कार छ । गाईलाई पशुधनका रूपमा लिइन्छ । हिन्दूहरू गाईलाई लक्ष्मी र गौमाताका रूपमा पनि मान्छन् । माता लक्ष्मीको विशेषरूपमा पूजाआजा तिहारको तेस्रो दिनको विशेषता हो ।

गोरु तिहार, हल तिहार वा गोवर्धन पूजाको रूपमा तिहारको चौथो दिन मनाइन्छ । पौराणिक कथन अनुसार गोवर्धन गोकुल शहरनजिकै

❖ बाँकी पृष्ठ ३ मा

इप्राका दमकबाट लुटिएका हतियार जहीतही भेटिदै

भ्रापा(प्रस) । जेनजी आन्दोलनका क्रममा भदौ २४ गते इलाका प्रहरी कार्यालय दमकबाट लुटिएका हतियार जहीतही भेटिन थालेको छ ।

खेतवारी , दाउराको चाड, बाटोलगायतका ठाउँमा लुटिएका हतियार र

गोली भेटिएको हो । शनिवार दिउँसो दमक नगरपालिका ३ बस्ने ४५ वर्षीया माला डाँगीले दाउरा पन्छाउने क्रममा उनको दाउराको चाडमा एसएलआर राइफलको ७.६२ एमएमको तीन राउण्ड गोली

फेला परेको छ । इलाका प्रहरी कार्यालय दमकबाट टोली खटिएर ती गोली लिएर आएको छ ।

दुई दिनअघि एक थान गोली भेटिएको थियो । शुक्रवार बिहान १०:३० बजे दमक नगरपालिका वडा नं.

७:३० बजे दमक -५ धनेश्वर मन्दिरको पूर्वपट्टीको गेटनजिक इप्राका दमकबाट लुटिएको एकथान ३०३ राइफल म्यागजिनसहित फेला परेको थियो ।

त्यसको दुई दिनअघि असोज २४ गते सौंभ जेनजी आन्दोलनका क्रममा लुटिएका एसएलआरको ५५ राउण्ड गोली कमलमा फेला परेको थियो ।

कमल गाउँपालिका वडा नं.-७ रंगपुर बस्ने ५५ वर्षीय गंगाप्रसाद पाण्डेले केराको पात काट्ने क्रममा आफ्नो खेतबारीमा सेतो बोरामा गोली फेला पारेका थिए । उनले बोरा खोली हेर्दा गोली भेटिएको थियो । जेनजी आन्दोलनका क्रममा भ्रापामा प्रहरीबाट लुटिएका २४ थान हतियार , ५६९० वटा गोली र १८० सेल अश्रुग्यास गायब भएको थियो । त्यसमध्ये एउटा हतियार र ५९ राउण्ड गोली भेटिएको हो ।

बच्चा जन्माएर फाल्ने क्रम बढ्यो एक वर्षमा चारजना शिशु बेवारिसे भेटिए

भ्रापा(प्रस) । भ्रापाको बुद्धशान्तिमा बेवारिसे नवजात शिशु भेटिएको छ । शनिवार राति अन्दाजी ९ बजे बुद्धशान्ति गाउँपालिका वडा नं.७ सुनमाईस्थित सीमा आचार्यको घरको अगाडीको वरन्डामा अन्दाजी ४-५ दिनको जस्तो देखिने शिशु (छोरी) बेवारिसे अवस्थामा भेटिएको हो । सोही घरमा भाडा लिई बस्ने ताप्लेजुङ श्रीजंगा ७ बस्ने ओमप्रकाश तुमीहाङ लिम्बूले देखेर इलाका प्रहरी कार्यालय

बुधबारेमा जानकारी गराएका थिए । ती शिशुलाई कसले छोडेको हो भनेर थाहा हुन सकेको छैन । इप्राका बुधबारेको टोली खटिएर स्थानीय, भद्रभलादमी तथा जनप्रतिनिधिको समन्वयमा ती शिशुलाई प्रादेशिक अस्पताल भद्रपुर पठाइएको छ । शिशुको अवस्था समान्य रहेको छ । त्यसवारे थप अनुसन्धान तथा बुझ्ने कार्य भइरहेको जिल्ला प्रहरी कार्यालयले जनाएको छ । योसँगै करिव एक वर्षको अवधिमा भ्रापामा चारजना जीवित नवजात शिशु बेवारिसे अवस्थामा फेला परेका छन् । यसअघि गत वर्षको मंसिर २३ गते बुद्धशान्ति गाउँपालिका वडा नं. ४ धर्ममार्गीस्थित किरण मगरको खाली घरमा रहेको कुखुराको खोरमाथि नवजात शिशु फेला परेका थिए । दुई दिनको जस्तो देखिने जीवित नवजात शिशु (छोरी) तन्ना, सुर्खुवाल,भेलभेटको तौलीमा पोको पारी छोडेर गएको अवस्थामा सोही ठाउँ बस्ने

३५ वर्षीया मिना लिम्बूले घाँस काट्न जाँदा फेला परेकी थिइन् । त्यस्तै गत वर्षको कात्तिक २९ गते मेचीनगरको निन्दा खोलानजिकै धारीमा सालनालसहितको नवजात शिशु फेला परेका थिए । मेचीनगर ११ सृजना टोल बस्ने ३७ वर्षीया इन्दिरा प्रसाई (अधिकारी) ले मर्निङ वाक गर्ने क्रममा ती नवजात शिशुलाई फेला परेकी थिइन् ।

त्यस्तै गत वर्षको भदौ १२ गते सौंभ भद्रपुर नगरपालिका वडा नं. ७ को चन्द्रगढी हुँदै फूलवारी टोल जाने बाटो छेउको भाडीमा एक नवजात शिशु बेवारिसे भेटिएका थिए । ती बेवारिसे भेटिएका तीनजना शिशुलाई पालनपोषणका लागि विभिन्न व्यक्तिहरूलाई जिम्मा लगाइएको थियो । त्यसमध्ये एकजना शिशुको मृत्यु भएको छ ।

उता सुनसरीमा पनि एकजना नवजात शिशु बेवारिसे अवस्थामा फेला परेका छन् । शनिवार राति ९ बजे सुनसरी कोशी गाउँपालिका- ८ शर्मा टोलका बिजयकुमार खत्वेको ऐलानी जग्गाको कम्पाउण्ड वाल छेउमा नवजात शिशु फेला परेका हुन् । बच्चा रोएको जस्तो आवाज सुनेर हेर्न जाँदा नवजात शिशु (छोरा) प्लास्टिकको भोलामा पोको पारी फालेको अवस्थामा भेटिएको प्रहरीले जनाएको छ ।

सम्पादकीय

तिहारमा आगलागीको जोखिम

तिहार सुरु भइसकेको छ । घरघरमा दियो, बिजुलीका फिलीमिली बत्ती बालेर घर सिँगानै काम पनि सुरु भइसकेको छ । योसँगै सरकारले नियत तथा प्रयोगमा निषेध गरेको पटाका पनि सर्वसाधारणहरूले पड्काउन सुरु गरिसकेका छन् । हरेक वर्ष पटाका पड्काउँदा हर्षोल्लासको तिहार शोकमा परिणत भएका सामाचारहरू नआएका होइनन् तर पनि रमाइलोका लागि पटाका पड्काउनेमा भने कमी आउन सकेको छैन ।

रमाइलोको नाममा अवैधानिक रूपमा खरिद गरेर ठूला प्रकारका पटाका पड्काउँदा मानवीय स्वास्थ्यमा हानि मात्र नभएर सम्पत्ति पनि नष्ट भइरहेको हुन्छ ।

तिहारमा रमाइलोका लागि पटाका पड्काउँदा अंगभंग हुने, आगलागी हुने घटना हुन सक्छ । त्यस्तै, फिलीमिली बत्तीहरू बाढ्दा तारहरू मिलाउने क्रममा बिजुली सर्ट हुन गई ठूला आगलगी भएर करोडौँका धनसम्पत्ति नष्ट भएका समाचारहरू पनि हामीले सुन्दै आएका छौं ।

तिहारमा परिकारहरू बढी पाक्ने, बिजुली बत्ती, दियोको प्रयोग बढ्ने र पटाकाहरू पड्काउने हुँदा तिहारलाई अत्यन्त जोखिमपूर्ण पनि मान्छन् अग्निविज्ञहरू ।

पटाका घरेँघर भएको स्थानमा पड्काउनु हुँदैन । भरसक प्रज्वलनशील पदार्थ तथा वस्तुनजिकै भएको स्थानमा पड्काउनु हुँदैन । कौसीमा पटाका पड्काउने प्रचनल बढ्दै गएको छ । यसरी पड्काउँदा कौसीबाट पटाका जल्दै झ्यालबाट भित्र पस्न सक्ने सम्भावना हुन्छ ।

पटाका पड्काउँदा पड्किएन भनेर पटक-पटक बाल्न खोजिन्छ । सुरुमा नबलेको पटाका पछि बल्ने सम्भावना बढ्दा पड्किएर नजिक पुगेको व्यक्तिको अंगभंग हुन सक्छ । तिहारको समयमा घरमा पेट्रोल, डिजेल, कार्टुन् र लिक्के भएका सिलिण्डरहरू राख्नु हुँदैन । भरसक तिहारमा सेलरोटीलगायतका तातो तेलमा पकाउने परिकारहरू बनाउँदा बाहिर बनाउने, पर्दा वा कपडाहरू नजिकै भएको स्थानमा पकाउनु हुँदैन ।

दियो बाल्नुहुन्छ भने खाली स्थानहरूमा मात्र बाल्ने, नेपालीहरूको ब्रेष्ठमा पनि दियो बाल्ने चलन छ जसले आगो छिटो सल्कने सम्भावना बढ्छ । दियोहरू बाढ्दा बालबालिकाहरूको प्रयोग गरिन्छ । बालबालिकालाई भरसक दियो, लाइटर, सलाई बोक्न दिनु हुँदैन । तिहारमा आउन सक्ने सबै जोखिहरूबारे पूर्ण तयारी अवस्थामा बस्नुपर्ने हुन्छ ।जसका लागि पानीको स्रोत नजिकै रहे नरहेको हेर्नु पर्छ । तिहार अथवा दीपावलीलाई फिलिमिली बत्तीहरूको चाडका रूपमा लिइन्छ । तिहारको अवधिभरि सबैले आआफ्नो घरमा दियो बत्ती बालेर फिलिमिली बनाउने चलन छ । हिजोआज कतिपयले भने रेडिमेड दियो र बत्ती बाल्ने क्रम पनि बढेको छ । तिहारको रमाइलोमा भुलेर आफ्नो सुरक्षाका बारेमा भने सोच्न बिसर्नु हुन्न । तिहारमा बत्ती बाढ्दा वा पटाका पड्काउँदा धेरै नै होशियार हुनुपर्छ । त्यसैगरी टाढाटाढासम्म पुगेर राति अबरसम्म देउसीभैलो खेल्न पनि हुँदैन । हिजोआज असुरक्षाका विभिन्न घटना सुनिने गरेकाले आफ्नो सुरक्षा आफै गर्न सिक्नुपर्छ ।

• टिकेश भट्ट

नेपाल जस्तो विकासशील मुलुकमा स्थायित्व र दिगो प्रगति केवल भावनामा आधारित राजनीतिक प्रणालीले सम्भव छैन । भावनाले अल्पकालीन जनसमर्थन र लोकप्रियता त दिन सक्छ तर दीर्घकालीन नीति र विकासका लागि चेतनामा आधारित, वैज्ञानिक, समावेशी र सन्तुलित राजनीतिक प्रणाली अपरिहार्य छ । इतिहासले देखाएको छ, शक्ति एक व्यक्तिमा केन्द्रित हुँदा अधिनायकवाद र अस्थिरता जन्मिन्छ । विश्वका केही उदाहरणहरूले यसलाई प्रमाणीत गरेका छन् । सिरिया, अफगानिस्तान, सुडान र हालको बङ्गलादेशमा राजनीतिक असन्तुलन, धुवीकरण र संस्थागत कमजोरीले आन्दोलन, हिंसा, असुरक्षा र आर्थिक संकट निम्त्याएका छन् । यस्तो अस्थिर वातावरणले पर्यटन, वैदेशिक लगानी, रेमिट् यान्स र भन्सार राजस्वमा प्रत्यक्ष असर पुर्‍याउँछ, जसले दिगो विकास र आर्थिक समृद्धिलाई रोक्छ ।

नेपालमा पनि यस्तै अवस्था दोहोरिन नदिन राजनीतिक सुधार आवश्यक छ । ‘ प्रि अनाउन्स्ड’ प्रधानमन्त्री प्रणाली वा ‘चेक एन्ड ब्यालेन्स’ सहितको कार्यकारी राष्ट्रपति प्रणाली उत्तम विकल्प हुन सक्छ । यसले नेतृत्वलाई प्रत्यक्ष रूपमा जनतासमक्ष जवाफदेही बनाउँछ । संस्थागत सन्तुलन कायम राख्छ । शक्ति सन्तुलन भएको प्रणालीले केवल अस्थिरता रोक्दैन, निर्णय प्रक्रियामा पारदर्शिता र जवाफदेहिता सुनिश्चित गर्छ । जातीय, धार्मिक र क्षेत्रीय विविधता भएको समाजमा समावेशी प्रणाली अपरिहार्य छ । यी विविधतालाई सम्मान नगरी शक्तिको असमान वितरण भयो भने, सामाजिक असन्तोष बढ्छ र दीर्घकालीन विकासमा बाधा पुग्छ ।

वर्तमान निर्वाचन प्रणालीमा केही सुधार आवश्यक छ । उम्मेदवारको योग्यताको मापदण्ड स्पष्ट हुनु पर्छ । उम्मेदवारले आफ्नो सम्पति स्पष्ट र कानुनी मुद्दा

• रामनारायण बिडारी

नेपालमा राणाकालमा वाक् तथा प्रकाशन स्वतन्त्रता थिएन । २००७ मा राणा शासनविरुद्धमा जनआन्दोलन भयो । त्यसपछि वाक तथा प्रकाशन स्वतन्त्रता आयो । राजा त्रिभुवनले दुई वर्षभित्र सर्वोधिकार सम्पन्न विधान सभाको निर्वाचन गर्ने भनेर घोषणा गरे । त्यसपछि राजनीतिक दल खुले । प्रतिक्रान्तिको प्रयास पनि प्रशस्त भयो । नेपाली कांग्रेसको नाममा लुटपाट मच्चाइयो । २०१५ सालमा पहिलो पटक दससहितको वालिग मताधिकारको निर्वाचन भयो ।

कांग्रेसको सरकार गठन भयो । यसको नेतृत्व बिपी कोइरालाले गरे । दुई वर्ष बिल नपाउँदै राजाले सो सरकारलाई अपदस्त गरेर शासन आफ्नो हातमा लिए । राजाको यो शासन दल प्रतिबन्धसहित पञ्चायत व्यवस्थाको नाममा तीन दशक चल्‍यो । २०३८ मा दलविहीन दोस्रो वालिग मताधिकारका लागि निर्वाचन भयो । जसले अप्रत्यक्ष रूपमा दल सञ्चालन गर्न मद्दत गर्‍यो । राजतन्त्र शासनकालमा पहिलो पटक निर्दलीय व्यवस्थामा दलीय अभ्यास जनमुखीको नाममा रूपचन्द्र विष्टले गरे ।

विसं २०४३ मा कांग्रेस-कम्युनिस्टले निर्दलीय व्यवस्थामा जनपक्ष र प्रजातान्त्रिक नामबाट निर्वाचनमा अभ्यास गरे । फलस्वरूप राजनीतिक दलले जनआन्दोलन गरेर २०४६ मा दलीय व्यवस्था कायम गराए । राजाले पनि सवैधानिक राजतन्त्रको नाममा रहन सहमत

निर्वाचन प्रणालीमा सुधार

नभएको प्रमाण पेस गर्नुपर्ने व्यवस्था हुनु पर्छ । यसले बहुदलीय प्रणालीमा पनि योग्य र पारदर्शी व्यक्तिलाई मात्र प्रतिनिधित्व गर्ने अवसर सुनिश्चित गर्छ । गुणस्तरीय नेतृत्व सुनिश्चित गर्न सामानुपातिक सांसदको संख्या घटाउनु आवश्यक छ । योग्य नेतृत्व मात्र दिगो र स्थिर सरकार निर्माण गर्न सक्छ, जसले राष्ट्र निर्माण, दिगो नीति र आर्थिक विकास सुनिश्चित गर्छ ।

राजनीतिक दलहरूले निजी वा विदेशी दबाबमा नभई राज्यकोषमै आधारित भएर काम गर्दा भ्रष्टाचार घट्छ र नीति जनमुखी बनाउँछ । यसले उद्योग, व्यापार र लगानीमा स्वतन्त्रता दिन्छ, लगानीकर्तालाई सुरक्षित वातावरण प्रदान गर्छ र वैदेशिक लगानी आकर्षित गर्छ । नेपालका व्यवसायीले मुलुकमा स्वतन्त्र रूपमा लगानी गर्न

साना र मझौला उद्योगलाई कम ब्याजदरमा ऋण, प्राविधिक प्रशिक्षण र सहज बजार पहुँच उपलब्ध गराउनु पर्छ, जसले उद्यमशीलतालाई प्रवर्धन गर्छ । जलविद्युत् र ठुला औद्योगिक परियोजनामा निजी र वैदेशिक लगानी आकर्षित गर्दा दिगो ऊर्जा उत्पादन, निर्यात वृद्धि र रोजगारी सिर्जना हुन्छ । पर्यटन क्षेत्रलाई व्यवस्थित, सुरक्षित र दिगो वातावरणमा विकास गर्नु पर्छ, जसले वैदेशिक मुद्रा आम्दानी बढाउँछ र सांस्कृतिक संरक्षण सुनिश्चित गर्छ ।

नेपालका युवा, विशेष गरी विदेशमा बसेका युवाले नेपालको विकासमा महत्त्वपूर्ण योगदान दिन सक्छन् । उनीहरूलाई लगानी र उद्यमशीलतामा भाग लिन प्रेरित गर्न स्थिर र विश्वासिलो सरकार आवश्यक छ । विदेशमा रहेका नेपाली युवा, आफ्नो सिप

सक्नुपर्ने वातावरण सिर्जना गर्नु अपरिहार्य छ । सरकारले व्यवसायी र युवा उद्यमीलाई सहज वातावरण दिनु, नीति र नियम सरल बनाउनु र उद्यमशीलता प्रोत्साहित गर्नु महत्वपूर्ण छ ।

नेपालमा कृषि, जलविद्युत्, साना र ठुला उद्योगलाई केन्द्रमा राखेर दिगो विकास गर्न सकिन्छ । साना कृषिगत उद्यम, स्थानीय स्तरमा उत्पादन र कृषि-आधारित उद्योगलाई प्रोत्साहन गर्दा रोजगारी सिर्जना भई खाद्य सुरक्षा सुनिश्चित हुन्छ । कृषि क्षेत्रमा आधुनिक प्रविधि, बिउ, सिँचाई सुविधा र बजार पहुँच प्रदान गर्नु अपरिहार्य छ ।

र अनुभव नेपालमा लगानी गर्न चाहन्छन् तर अस्थिरता र राजनीतिक अनिश्चितताले उनीहरूलाई रोक्छ । सरकारले युवालाई उद्यमशीलतामा स्वतन्त्रता दिनु, लगानीको वातावरण सहज बनाउनु र कर नीति, बैङ्किङ सुविधा तथा प्रोत्साहनात्मक कार्यक्रम उपलब्ध गराउनु आवश्यक छ । यसले युवालाई लगानी गर्न स्वतन्त्र महसुस गराउँछ र मुलुकको अर्थतन्त्रलाई बलियो बनाउँछ ।

युवाको भूमिका दिगो विकासमा महत्वपूर्ण छ । पछिल्लो समय देखा परेको जेनजी आन्दोलन केवल विरोधको स्वर मात्र होइन, भविष्य निर्माण गर्ने आकाङ्क्षा हो ।

राजनीतिक निकासको मूल बाटो

भए । २०४७ को संविधान बन्‍यो चल्‍यो । २०५१ मा तत्कालीन एकता केन्द्र विभाजन भएर माओवादी बन्‍यो । सो दलले तत्कालीन राजतन्त्रात्मक बहुदलीय व्यवस्थाको विरुद्धमा ‘जनयुद्ध’ का नाममा सशस्त्र सङ्घर्ष सुरु गर्‍यो । जसले राजतन्त्रात्मक बहुदलीय व्यवस्थालाई कमजोर बनायो । यसैका कारणसमेत मिसिएर बहालवाला राजाको वंश नै नास भयो । नयाँ राजाले फेरि प्रत्यक्ष शासन हातमा लिए । नाटकीय चुनावको घोषणा पनि गरे/गराए । ससस्त्र सङ्घर्ष र दरबार हत्या काण्डको फ्युजनमा त्यो राजाको शासनविरुद्ध २०६२ मा जनआन्दोलन भयो । फलस्वरूप २०६३ मा संविधान सभा निर्वाचन हुने गरी अन्तरिम संविधान जारी भयो । यही संविधानका आधारमा संविधान सभा चुनाव भएर वर्तमान नेपालको संविधान २०७२ जारी भएको छ ।

संक्षिप्तमा यो राजनीतिक इतिहास किन स्मरण गराउनु परेको छ भने २०८२ भदौ २३ गते नेपालका युवाले नेपालमा भ्रष्टाचार चरम अवस्थामा पुगेकाले सोको निमूल गर्न र वाक् तथा प्रकाशन स्वतन्त्रता वा हालको आधुनिक सूचना समप्रेषित गर्ने सामाजिक सञ्जालको सहज सुचारु गर्न भनेर जुलुसको आयोजना गरे । यसलाई राजनीतिक दलले बेवास्ता गरे पनि आमजनसमुदायले समर्थन गरे । फलस्वरूप विशाल जुलुस प्रदर्शन भयो । केपी ओली नेतृत्वको सरकारले सो जुलुसलाई नियन्त्रण गर्न सकेन । जुलुस अनियन्त्रित हुन पुग्यो । सत्ताले गोलीको साहाराबाट नियन्त्रण गर्छु भनेर गोली चलाउँदा १९ जना कलिला बालबालिकाको अकालमा मृत्यु भयो । उनीहरू सहिद हुन पुगे । यो कुरा आमनेपाली जनतालाई सट्ट्य भएन । यसको प्रतिकारकमा व्यापक जुलुससहितको आन्दोलन हुने अवस्था आयो । यो देखेर सरकारले रिड्रोडभित्र काठमाडौँ

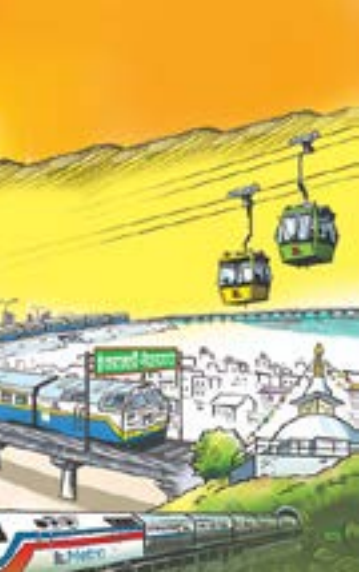
र ललितपुरमा कर्फ्यु जारी गर्‍यो । आक्रोशित भिड रिड्रोडबाहिर एकत्रित भयो । सो भिडलाई दुरुपयोग गर्न केही अराजक र केही दलका केही कार्यकर्तालाई धमिलो पानीमा माछा मार्न पल्लेकाहरूले परिचालित गरेर खास गरी प्रधानमन्त्री, मन्त्री भएकालाई आक्रमण गर्ने, लुटपाट र आगजनीका कार्य गर्न सुरु गरे ।

जसमा बिस्तारै विभिन्न पेसामा रहेका व्यवसायमा रहेका आपराधिक गतिविधिमा रहेर फरार भएका अनागरिक अश्लीकृत नागरि कसमेत मिसिएर ठुलो संख्या हुन पुग्यो । जसले रिड्रोडभित्र प्रवेश गर्न र कर्फ्यु अवज्ञा गर्न थालेपछि राष्ट्रिय सम्पत्ति, भवन, राज्यका पदाधिकारीका कार्यालय, न्यायपालिका, व्यवस्थापिका, कार्यपालिका तिनै अङ्गमा आगजनी गर्न थाल्यो । अचम्पको कुरा त बिपी, पुष्पलालको सालिक, कृष्णप्रसाद भट्टाईको आश्रम रूपचन्द्र विष्टको सवार िसाधनसमेत खोजेर ध्वस्त पारे । यसको अर्थ के लाग्छ ? इतिहासले भन्‍त्ता ।

सेनाको उपस्थिति भएपछि मात्र स्थिति सामिल्यो । सेनाका उपस्थितिमा आन्दोलनकारी र राष्ट्रपतिबिच वार्ता भयो । यही वार्तामा आवश्यक सबै कुरा हुन सकेन । सरकार कस्तो बनाउने ? चुनाव कसरी कस्तो खालको गर्ने ? संविधानका कुन-कुन प्रावधान संशोधन गर्ने ? राज्यका अङ्गमा पुननियक्ति गर्ने कि नगर्ने ? वास्तविक आन्दोलनकारी शक्तिको राज्य व्यवस्थामा सहभागी कसरी गर्ने ? संसद्लाई कहिले, कसरी र कसले विघटन गर्ने आदि विषयमा विस्तृत सम्झौता हुन आवश्यक थियो । यस्तो विषयमा किटान गर्न आन्दोलनरत जेनजी, राजनीतिक क्षेत्रका विश्लेषकबाट आवश्यक सहायोग लिन

उनीहरूको आवाजलाई नीति र विकासमा आत्मसात् नगरी दीर्घकालीन स्थायित्व सम्भव छैन । युवाले मागेको पारदर्शिता, जवाफदेहिता र अवसर मात्र नयाँ नेपाल निर्माण गर्न सक्षम छ । राज्यले युवाको आवाज दबाएर दीर्घकालीन समाधान सम्भव हुँदैन ।

दिगो विकासका लागि शिक्षा, स्वास्थ्य र सामाजिक सुरक्षामा लगानी अपरिहार्य छ । योग्य मानव संशोधन तयार गर्नुको अर्थ मात्र रोजगारी सिर्जना होइन, नवप्रवर्धन र उद्यमशीलता प्रवर्धन गर्नु हो । स्वास्थ्य र सामाजिक सुरक्षामा लगानीले जनताको जीवनस्तर सुधार्छ र दिगो समृद्धिको आधार तयार गर्छ । युवा सशक्तीकरण, उद्यमशीलता, विज्ञान र प्रविधिमामा लगानी गरी नवप्रवर्धनलाई प्रवर्धन गर्नु आवश्यक

छ । आर्थिक नीति र उद्योग विकासमा सन्तुलन आवश्यक छ । कृषिमा आधुनिक प्रविधि, सिँचाई, बिउ र बजार पहुँच सुनिश्चित गर्नु पर्छ । साना र मझौला उद्योगलाई प्रोत्साहन गर्दा गाउँपालिका र स्थानीय तहमा रोजगारी सिर्जना हुन्छ । जलविद्युत् र ठुला उद्योगमा वैदेशिक र निजी लगानी आकर्षित गर्दा दिगो ऊर्जा र रोजगारको स्रोत सिर्जना हुन्छ । पर्यटनलाई व्यवस्थित र सुरक्षित वातावरणमा विकास गर्नु आवश्यक छ । सरकारले कम ब्याजदरमा ऋण उपलब्ध

गराउने नीति, ‘इन्भेस्ट इन नेपाल’ नीति र उद्यमशीलता प्रवर्धनमार्फत आर्थिक वातावरण आकर्षिक बनाउन सक्छ । यसले युवालाई उद्यमशीलतामा स्वतन्त्र महसुस गराउँछ र लगानीकर्तामा विश्वास बढाउँछ ।

वैदेशिक सम्बन्धमा नेपालले बुद्धिमानीपूर्वक नीति अपनाउनु पर्छ । सकारात्मक विदेशी सम्बन्ध र सहयोगले लगानी, प्राविधिक हस्तान्तरण र बजार पहुँच सुनिश्चित गर्छ । विदेशी दबाबको सट्टा राष्ट्रिय हितलाई प्राथमिकता दिने नीति अपनाउनु आवश्यक छ । यसले दिगो विकास, आर्थिक समृद्धि र सामाजिक न्याय सुनिश्चित गर्न मद्दत गर्छ । राजनीतिक सुधार, युवा सशक्तीकरण, आर्थिक नीति र उद्यमशीलता, वैदेशिक सम्बन्ध सुधार र दिगो विकासका उपाय सँगसँगै लागु गर्दा मात्र नेपालले शिक्षा, रोजगारी, कृषि, उद्योग, जलविद्युत्, पर्यटन र समावेशी विकासमा लगानी गरेर दिगो समृद्धि हासिल गर्न सक्छ । नेताको व्यक्तिगत लोकप्रियता वा भावना मात्रलाई प्राथमिकता दिइयो भने, युन्नेन, अफगानिस्तान, सुडान वा बङ्गलादेशमा देखिएको अस्थिरता नेपालमा पनि दोहोरिन सक्छ । सचेत, समावेशी र सन्तुलित लोकतान्त्रिक प्रणाली, जहाँ युवाको विचार, सहभागिता र चाहना प्राथमिक हुन्छ, त्यहाँ मात्रै दिगो विकास, स्थायित्व र समृद्धि सुनिश्चित हुने छ ।

समग्रमा नेपालले चेतनामा आधारित राजनीतिक प्रणाली, योग्य नेतृत्व, युवा सशक्तीकरण, उद्यमशीलता प्रवर्धन, कृषि र जलविद्युतमा लगानी, वैदेशिक सम्बन्ध सुदृढीकरण र समावेशी नीति अपनाउँदा मात्र दिगो समृद्धि हासिल गर्न सक्छ । नेपालका व्यवसायी र युवाले स्वतन्त्र रूपमा लगानी गर्ने वातावरण सिर्जना गर्नु पर्छ । विदेशमा रहेका नेपाली युवालाई पनि नेपालको विकासमा सहभागी हुन प्रोत्साहित गर्नु पर्छ । यसरी मात्र नेपालले आर्थिक विकास, सामाजिक न्याय, शिक्षा, रोजगारी, नवप्रवर्तन र दिगो लोकतन्त्रको बलियो आधार निर्माण गर्न सक्षम हुने छ । स्थिर सरकार, पारदर्शिता र जवाफदेहिता सुनिश्चित गर्दा मात्र युवाले उद्यमशीलता र लगानीमा विश्वास राख्ने छन् र मुलुकको विकासमा सक्रिय योगदान दिने छन् ।

आवश्यक थियो । यस्तो गरेको भए दुई दिन ढिला हुन सक्थ्यो तर रोडम्याप तयार हुन्थ्यो र सो रोडम्याप अनुसार वर्तमान सरकार चल्न सक्थ्यो । देशलाई अस्थिरताबाट निश्चित बाटोमा लैजान सजिलो पर्दथ्यो । जे होस् यो कुरा बितिसक्यो । आन्दोलनकर्ताको माग पनि पूरा भएको छैन । आन्दोलन देखाएर स्वार्थ पूरा गर्ने हिँडेकाहरूको पनि माग पूरा भएन । यस्तो अवस्थामा वर्तमान सरकार, देशका बुद्धिजीवी, राजनीतिक व्यक्तित्व, दल सबैले तोकिएको मितिमा निर्वाचनमा सहभागी हुने गरी सम्झौता गरौँ ।

सम्झौता के-के विषयमा गर्ने ? कसरी गर्ने बारेमा विस्तृत सहभागी हुने गरी सरकारले नै कार्यक्रम आयोजना गरोस् । सरकारलाई सबैले सहयोग गरौँ, संविधानको कठोर व्याख्या नगरी आन्दोलनको मर्म र आवश्यकताको सिद्धान्त अनुरूप संविधान संशोधन, युवा जो १८ वर्ष पुगेका छन्, तिनले निर्वाचनमा भाग लिन पाउने गरी निर्वाचन प्रणालीको संशोधन जो जे गर्नु पर्छ गर्ने गरी सोही सम्झौताबमोजिम निर्वाचन गरौँ । विगतमा पनि आन्दोलनकारी र सरकारीबिच सम्झौता भएर नै व्यवस्था परिवर्तन भएको हो ।

सन् १९४९ मा जारी भएको भारतको संविधान आजसम्म सक्रिय छ । चीनको संविधान चलिरहेको छ । अमेरिकी संविधान अढाई सय वर्षसम्म चलेको छ । हाम्रो संविधान सभाले जारी गरेको २०७२ को संविधानलाई जेनजी पुस्ताका युवाको माग पूरा हुने गरी संशोधन गर्न सरकार, राजनीतिक दल, नागरिक समाज तयार हुनु देश र जनताका लागि हितकर हुन्छ । भावी पुस्ताले वर्तमान सरोकारवालालाई सम्मानका साथ राख्छन् । देशले राजनीतिक निकास पाउँछ

। जनता विकास बाटोमा लाग्न सक्छन् । युवाले रोजगारीको अवसर पाउने छन् । यो कार्य देशमा कार्यरत दल र यसका नेताहरूले सुफुर्बुफुका साथ काम गर्नु ।

सरकारले भ्रष्टहरूलाई कानुनबमोजिम कारबाहीको दायरामा ल्याओस् । पीडितलाई न्याय दिलाउन आवश्यक कार्य गरोस् । सहिद, घाइते र तिनका परिवारलाई आवश्यक सम्मान, सुरक्षा, सुविधा देओस् । आन्दोलनका क्रममा निर्दोष नागरिकलाई पर्न गएको क्षति अध्ययन गरेर आवश्यक प्रबन्ध गरोस् । राष्ट्रिय सम्पदा, सम्पत्ति, सार्वजनिक सम्पत्तिमा आगजनी गर्ने, व्यक्तिको घर लुट्नेको पहिचान गरी कानुनबमोजिमको दण्ड सजाय गरोस् । सुरक्षा निकायको मनोबल उच्चाल्न, सुरक्षाकर्मीको उपचार, मृत्यु भएको परिवारलाई उचित भरणपोषणको व्यवस्था गरियोस् ।

यी कार्य गर्न छानबिन आयोगको प्रतिवेदन कुन आवश्यक छैन । यो राज्यको सरकारको नियमित कार्य हो । सुशासनमा मसिनुसँग ध्यान दिइयोस । हरेक पदाधिकारी र कार्यालयमा अनुगमन गर्ने निकाय सक्रिय बनाइयोस । यति कार्य गरेर तोकिएको मितिमा निर्वाचन गराउने कार्य यो सरकारले गरेर नेपाल र नेपालीलाई गुन तिरोस् । विश्व समुदायमा नेपालको गरिमा उच्च बनाओस् । यस्तो गर्न सकिएन भने देशले सरपने छ । सतिले सरापेको देशमा निर्दोषलाई दोषी पारिने छ भन्ने मनभित्र गडेको कुरा बाहिर नै देखिने छ । उच्चस्तरीय छानबिन आयोगले आफ्नो कार्य गर्ने नै छ । यसबारेमा प्रतिवेदन आएपछि नै यसको निष्पक्षता र भरोसा बारेमा कुरा गर्न सकिन्छ । अहिले यस बारेमा अनुमान र अड्कलका कुराले देशलाई अल्मल्याउने काम नगरौँ ।

